

РЕШЕНИЕ

№ 13030

гр. София, 26.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5429** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по подадена касационна жалба от ЕТ „Риети – Мая Петкова“, чрез адв. П. Г., срещу решение от 18.04.2024 г., постановено по нахд № 1653/2023 г. по описа на Софийският районен съд, НО, 1-ви състав.

С обжалваното решение Софийският районен съд е потвърдил изцяло наказателно постановление /НП/ № СФИ 22-РД 02-19 от 05.11.2022 г., издадено от заместник-кмета на Столична община срещу ЕТ „Р. — М. П.“, с ЕИК[ЕИК], с което е постановено следното: 1. наложена е имуществена санкция в размер на 300 лева за нарушение на чл. 9, ал. 1 и ал. 2 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/; 2. наложена е имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл. 15, ал. 1 от ЗЗП; 3. наложена е имуществена санкция в размер на 300 лева за нарушение на чл. 28а от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/.

В жалбата се поддържа, че оспореното решение на СРС е неправилно и необосновано, а наказателното постановление - незаконосъобразно и поставено в противоречие на процесуалния и материалния закон. Твърди се, че районният съд се е мотивирал само частично относно първото твърдяно нарушение на чл. 9, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗП и

наложената с него имуществена санкция. Излагат се доводи, че всички стоки са с били поставени етикети с изискуемото се по чл. 9, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗП съдържание, като много от стоките са били обединени в един общ куп с един голям етикет или лист с подробно описание за производител, вносител, вида на стоката и нейните съществени характеристики. Сочи се, че нарушението по втория пункт от НП също не е извършено, като всички стоки са били със съответните цени. Относно описаното в третия пункт нарушение твърди се, че площта от около 2.2 кв. м пред магазина (за която в НП се твърди, че е общинска собственост) не е общинска, а частна собственост и представлява голяма врата/капандура към мазето под магазина - тип английски двор.

По подробно изложените съображения с жалбата се прави искане за отмяна на въззивното решение, като вместо това се постанови друго, с което наказателното постановление да бъде изцяло отменено. Претендират се сторените по делото разноски.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Г., който поддържа жалбата и прави искане за отмяна на оспореното решение на СРС, както и за присъждане на сторените по делото разноски по представения списък. Ответникът, редовно призован, не се представлява в съдебното заседание. С писмени бележки взема становище за неоснователност на касационната жалба. Излага, че въззивното решение е мотивирано в достатъчна степен и по отношение на всички административни нарушения, за които е ангажирана административнонаказателната отговорност на едноличния търговец. Прави възражение за прекомерност на претендираните от касатора разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, а оспореното решение и издаденото наказателно постановление - за правилни и законосъобразни.

Административен съд София-град, XVII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, при което правилно е приел за установено от фактическа страна следното:

На 21.07.2022 г. на ЕТ „Риети – Мая Петкова“ е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ за това, че на същата дата, в обект на едноличния търговец, находящ се в [населено място], [улица], е извършил следните нарушения: в търговски обект - магазин за промишлени стоки, предлага стоки (мъжки боксерки - 20 броя, мъжки слипове - 25 броя, мъжки тениски - 10 броя, дамски корсажи - 5 броя, шалове - 6 броя, мъжки къси панталони - 15 броя, дамски къси панталони - 15 броя), без етикети на български език, с информация за производител, вносител, вид на стоката и нейните съществени характеристики - нарушение на чл.9, ал.1 и ал.2 от ЗЗП. На жалбоподателя е вменено и нарушение на чл.15, ал.1 от ЗЗП, за това че, на същото време и място осъществява търговска дейност в горепосочения обект, като предлага следните стоки: дамски корсажи - 5 броя, мъжки тениски - 10

броя, мъжки къси панталони - 15 броя, дамски къси панталони - 15 броя, без предварително поставени на видно място, в непосредствена близост до стоките техните продажни цени. На ЕТ „Риети – Мая Петкова“ е вменено и нарушение на чл.28а от НРУИТДТСО за това, че на същото време и място, пред обекта, на площ около 2 кв.м. са разположени върху терен общинска собственост шайги с изложени върху тях стоки, без разрешение за ползване на място за разполагане на подвижни съоръжения пред стационарен търговски обект.

Въз основа на така съставения акт е било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация на основание чл. 53 от ЗАНН срещу жалбоподателя е постановено следното: 1. наложена е имуществена санкция в размер на 300 лева, за нарушение на чл.9, ал.1 и ал.2, вр. чл.198 от ЗЗП; 2. наложена е имуществена санкция в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 15, ал. 1, вр. чл. 200 от ЗЗП; 3. наложена е имуществена санкция в размер на 300 лева, за нарушение на чл. 28а, вр. чл.36, ал.1 от НРУИТДТСО.

Горната фактическа обстановка СРС е установил от приобщените по делото писмени и гласни доказателства, в това число акт за установяване на административно нарушение, наказателно постановление, констативен протокол и показанията на разпитаните като свидетели Г. Т. и В. П..

Софийският районен съд е приел, че не са допуснати нарушения на процесуалните правила, посочени в чл. 36 - 46 и чл. 52 - 58 от ЗАНН. АУАН и НП са издадени в рамките на сроковете, предвидени в чл. 34 от ЗАНН. Установил е от обективна страна, че нарушенията на чл. 9, ал. 1 и ал. 2, вр. чл. 198 от Закона за защита на потребителите, чл. 15, ал. 1, вр. чл. 200 от Закона за защита на потребителите, както и нарушението на чл. 28а от НРУИТДТСО са извършени от касатора. Аргументирал е, че времето и мястото на извършване на нарушението са достатъчно ясно описани, като в НП недвусмислено е посочено в какво са се изразили нарушенията. Обсъдил е доказателствата, въз основа на които е формирал своите правни изводи, а също и защо е възприел като достоверни и е кредитирал показанията на свидетеля-актосъставител Г. Т.. Обсъдил е и възражението на касатора във връзка с твърдението му, че стоките са били разположени върху метална шахта, която била вход към наетото мазе, като е приел, че видно от приложените по делото снимки, стоките са били разположени и извън тази метална шахта, поради което е било необходимо да се получи разрешение от общината за разполагане на стоките извън магазина. В този смисъл е прието, че жалбоподателят е нарушил материалния закон, поради което правилно е била ангажирана отговорността му.

При извършената служебна проверка на обжалвания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, настоящата инстанция намира обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно постановено при съответствие с материалния закон, като съображенията за това са следните:

Настоящият съдебен състав споделя изцяло формираните от Софийския районен съд правни изводи. Както актът за установяване на административно нарушение, така и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, съдържащи необходимите реквизити по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Фактическите констатации, описани в тях, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал

доказателства, които да оборят правните изводи на първоинстанционния съд, а в касационната жалба са изложени оплаквания, които не могат да доведат до промяна на установените факти или на направените изводи. При постановяване на оспореното решение не е допуснато нарушение на закона.

Софийският районен съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени обстоятелства и формираните правни изводи, като при правилно изяснена фактическа обстановка е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянията, за които е санкциониран касаторът, въз основа на което е приел, че правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. В този смисъл неоснователно е наведено в жалбата възражение за липса на мотиви в обжалвания съдебен акт по отношение на вменените на жалбоподателя нарушения.

За пълнота на изложението следва да се отбележи, че е неоснователно и възражението на касатора във връзка с посочените от него извършени проверки от служители на ТД на НАП, както и проверка на КЗП. Същите са извършени от други контролни органи и представляват отделни производства, които са ирелевантни за настоящото административнонаказателно производство. Още повече, че от представените по делото доказателства се установява, че сочените от касатора проверки са извършени в различни времеви периоди и не съвпадат с датата на извършената от Столична община проверка на 21.07.2022 г.

При тези съображения настоящият съдебен състав намира, че Софийският районен съд правилно е потвърдил наказателното постановление, поради което атакуваното решение следва да бъде оставено в сила.

Независимо от изхода на спора, на ответника в касационното производство не следва да се присъждат разноски, тъй като такова искане не е направено своевременно.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, XVII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 18.04.2024 г., постановено по нахд № 1653/2023 г. по описа на Софийският районен съд, НО, 1-ви състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

